

STÁTNÍ ÚSTAV PRO KONTROLU LÉČIV

Šrobárova 48, 100 41 PRAHA 10

tel. 272 185 111, fax 271 732 377, e-mail: posta@sukl.cz

Siemens Enterprise Communications, s.r.o.
Průmyslová 1306/7
102 00 Praha 10 – Hostivař
IČ: 27599523.s.

Sp.Zn.: SUKLS168824/2009

Datum: 26. 3. 2010

Rozhodnutí o námitkách

Česká republika - Státní ústav pro kontrolu léčiv, organizační složka státu, IČ: 00023817 se sídlem Šrobárova 48, 100 41 Praha 10 (dále jen „SÚKL“ nebo „zadavatel“), zastoupen PharmDr. Martinem Benešem, ředitelem, jako zadavatel veřejné zakázky „Modernizace TS se zaměřením na dostupnost a bezpečnost“ rozhodl ve věci námitek společnosti Siemens Enterprise Communications, s.r.o., Průmyslová 1306/7, 102 00 Praha 10 – Hostivař, IČ: 27599523 (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podle § 111 odst. 1 zákona č.137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)

t a k t o

Námitkám stěžovatele se nevyhovuje

O d ů v o d n ě n í

SÚKL jako zadavatel veřejné zakázky VZ20/2009 „Modernizace TS se zaměřením na dostupnost a bezpečnost“ vydal dne 4.3.2010 rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky.

Toto rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno cestou datové schránky dne 4.3.2010.

Dne 18.3.2010 byly zadavateli doručeny námitky stěžovatele proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. Námitky byly podány včas.

V těchto svých námitkách se stěžovatel domáhá zrušení napadeného rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a provedení nového posouzení a hodnocení nabídek a nového výběru nejvhodnější nabídky.

Námitky stěžovatele směřují

- A) proti úkonu vyhodnocení nabídek, podle něhož byla nabídka uchazeče AVENET s.r.o. vyhodnocena jako nejvýhodnější, a dále
- B) proti výroku Rozhodnutí o výběru, konkrétně přidělení zakázky společnosti AVENET.

Ad A)

V této námitce stěžovatel spatřuje porušení postupu stanoveného zákonem při posouzení a hodnocení nabídek v následujícím:

„Zpráva „Rozhodnutí o výběru“ obsahuje některé Zákonem předepsané formalities, avšak nikoli v předepsaném rozsahu a obsahu v hodnocení technické úrovně nabídek, zejména pokud jde o splnění detailních požadavků (viz kapitola 9 dokumentu „Technická specifikace – Modernizace TS se zaměřením na dostupnost a bezpečnost) na technické řešení, které Zadavatel v zadávací dokumentaci sám stanovil jako povinný a rozhodný obsah pro hodnocení technické úrovně nabídek (technická specifikace Zadavatele má 36 stran formátu A4 detailně popisující požadované řešení). Zadavatel tento zřejmý nedostatek – tj. neshodu mezi povrchním „paušálním“ přidělením Plného/stejného počtu bodů všem nabídkám (bez jediného sebemenšího rozdílu) oproti detailnímu „maticovému“ (za „maticové“ zadání technické specifikace považuje Stěžovatel tabulky 1 až 4 v kapitole 9 dokumentu „Technická specifikace – Modernizace TS se zaměřením na dostupnost a bezpečnost“), zadání pro zadání technické úrovně neobjasnil, ačkoli to pro vypracování Zprávy ve fázi Rozhodnutí měl/musel objasnit, zejména zdůvodnit a doložit.

Vzhledem ke zjevné erudovanosti Zadavatele ve fázi zadání VZ (při definici konkrétních a přesných požadavků na technické řešení formou dokumentu o 36 stranách A4 a při definici „matice“), musí Zadavatel příslušně posoudit, detailně zdůvodnit a zejména hodnověrně doložit své hodnocení technického řešení i ve fázi Rozhodnutí o výběru (při studiu Zprávy jakožto hlavního Zákonem stanoveného podkladu pro rozhodnutí o výběru, ale i při náhledu do ostatní dokumentace související s činností hodnotící komise, kterou zadavatelé hodnotící komise Zadavateli předala resp. byla povinna předat (a to v první řadě muselo být mj. též technické vyhodnocení nabídek na základě „matice“). Prostým konstatováním, že technické řešení v nabídkách je srovnatelné, nenaplnil zadavatel svoji povinnost podle ustanovení § 60 odst. 3 odůvodnit přiřazení konkrétních hodnot u každého dílčího hodnotícího kritéria každé jednotlivé nabídky.

Zdůvodnění a doložení vyhodnocení Zadavatelem stanovených parametrů „matice“ v Rozhodnutí o výběru není uvedeno. Skutečnost, kdy všichni uchazeči mají stejné body za technické řešení není po technické stránce reálná a neodpovídá skutečnému stavu a možnostem různých nabízených technologií. Z technického principu totiž není možné, aby nabídky 4 uchazečů nabízejících řešení založená na platformě různých technologií byla technicky naprosto totožná, protože jednotlivé technické komponenty se od sebe výrazně liší v parametrech dílčích částí nabízeného řešení. Důkazem výše uvedeného konstatování je i výrazný cenový rozdíl u jednotlivých nabídek.

Porušení Zákona v této souvislosti je spatřováno především (mj.) v tom, že Zadavatel vzhledem k výše uvedenému nedodržel ustanovení § 79 odst. 5 zákona: „Zadavatel rozhodne o novém posouzení a hodnocení nabídek, pokud zjistí, že hodnotící komise porušila postup stanovený tímto zákonem“.

To Zadavatel neučinil, ačkoli Zadavateli muselo být zřejmé, že hodnotící komise porušila postup stanovený Zákonem, resp. postup, který Zadavatel předtím dle Zákona v zadávací dokumentaci jako povinný a rozhodný pro hodnocení technické úrovně sám určil. Viz kapitola 11.2 dokumentu Zadávací dokumentace:

- 2. kritérium: Technické řešení (celková koncepce, architektura, pokrytí požadovaných funkcionalit): V rámci tohoto dílčího kritéria bude zadavatel hodnotit jednotlivá hlediska technického řešení. Při hodnocení zadavatel posoudí informace poskytnuté uchazeče v dokumentu popisujícím technické řešení a v dokumentech s technickou specifikací přiložených v nabídce uchazeče.
- 3. kritérium: Otevřenost řešení pro další rozvoj: V rámci tohoto dílčího kritéria bude zadavatel hodnotit jednotlivá hlediska otevřenosti nabízeného řešení, především ve vztahu k začlenění funkcionality systému do stávajících systémů zadavatele a možnosti dalšího rozvoje. Při hodnocení zadavatel posoudí informace poskytnuté uchazečem v dokumentu popisujícím technické řešení a v dokumentech s technickou specifikací přiložených v nabídce uchazeče.

Kromě výše uvedeného spatřuje Stěžovatel i porušení Zákona ve smyslu § 80 odst. 2 zákona: „Zprávu podle odstavce 1 podepisují všichni členové hodnotící komise, kteří se účastnili jednání hodnotící komise, v němž bylo hodnocení nabídek provedeno. Bezodkladně po ukončení své činnosti předá hodnotící komise zprávu podle odstavce 1 společně s nabídkami a ostatní dokumentací související s její činností zadavateli“.

Zde též chybí dle Zákona § 80, odst. 1 povinný „... popis způsobu hodnocení zbývajících nabídek s odůvodněním ...“, resp. Zadavatel se s odůvodněním nabídek vůbec nezaobíral..

Není transparentní, pokud hodnotící komise Zadavateli předala i „ostatní dokumentaci související s její činností“ a ta nebyla součástí zprávy. Vzhledem k Zadavatelovu podrobnému „maticovému“ předpisu pro hodnocení technické úrovně ve smyslu ustanovení poslední věty § 80 odst. 2 zákona zpráva měla obsahovat i dokumenty o hodnocení technické úrovně přesně podle „maticového“ předpisu zadavatele. V každém případě jde již jen v tomto smyslu o porušení § 6 Zákona: „Zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace“.

Mohlo ovšem jít též o porušení § 79 odst. 5 Zákona, přičemž

- Pokud hodnotící komise tyto dokumenty o hodnocení technické úrovně Zadavateli spolu se Zprávou nepředala, šlo by navíc o porušení § 80 odst. 2, kdežto
- Pokud by hodnotící komise tyto dokumenty o hodnocení technické úrovně Zadavateli spolu se Zprávou předala, šlo navíc (v kontextu ostatních souvislostí) o porušení přinejmenším § 6 zákona.

Zadavatel je povinen věnovat se právě také těmto aspektům v rámci svého Rozhodnutí o výběru a měl napravit zjištěné nedostatky (např. nesoulad některých nabídek se Zadáním VZ nebo nesoulad v přidělení maximálního počtu bodů všem nabídkám stejně) a dle § 79 odst. 5 zákona rozhodnout o novém posouzení a hodnocení nabídek.“

Ad B)

Tato námitka stěžovatele směřuje proti výroku rozhodnutí o přidělení nabídky společnosti AVENET, kdy s tímto závěrem se stěžovatel neztotožňuje z následujících důvodů:

„Zadavatel rozhodl o přidělení zakázky uchazeči Avenet, ačkoli je zřejmé, že Zpráva je nedostatečná ve vztahu k zadání VZ, netransparentní a s vysokou pravděpodobností neodpovídá skutečnému stavu. Zde spatřuje stěžovatel „nerovné zacházení“ (taková detailní shoda v hodnocení nabídek z technického hlediska není možná).

Porušení Zákona v této souvislosti spatřuje v § 6: „Zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace“.

Toto Zadavatel neučinil, ačkoli objektivně je (na prvý „zasvěcený“ pohled) zřejmé a Zadavatel tedy při povinné péči muselo být zřejmé, že Zpráva je zjevně netransparentní (nehledě na její „nedostatečnost“ ve vztahu k Zadavatelovu vlastnímu a vysoce detailnímu zadání VZ).

Rozhodnutí o výběru a přidělení Veřejné zakázky uchazeči AVENET na základě zjevně netransparentního hodnocení podstatných aspektů nabídek pak dle názoru stěžovatele odporuje nejen § 6, ale i § 79 odst. 5 Zákona.

Výše uvedenými – podle názoru netransparentními, nerovnými a obchodně diskriminačními aspekty Rozhodnutí o výběru – stěžovateli hrozí újma, že jeho nabídka, o níž se na základě svých obchodních zkušeností na trhu předmětných komunikačních technologií má mnoho důvodů se domnívat, že je (s vysokou pravděpodobností) že všech podaných a hodnocených nabídek nejvýhodnější (pokud jde o technickou úroveň a velmi příznivou cenu), byly napadenými úkony Zadavatele, tj. formálním hodnocením nabídek i následným Rozhodnutím o výběru, resp. o přidělení Veřejné zakázky společnosti AVENET neodůvodněně diskriminována a stěžovateli tak byla odepřena možnost předmětný obchodní případ realizovat a dosáhnout tak odpovídajícího přiměřeného obchodního výsledku.“

Podanými námitkami se stěžovatel domáhá, aby zadavatel rozhodnutí o výběru zrušil a rozhodl o způsobu provedení nápravy dle § 111 odst. 1 zákona.

Zadavatel přezkoumal v souladu s § 111 odst. 1 zákona podané námitky v plném rozsahu a provedl šetření za účelem zjištění, zda jsou tvrzení stěžovatele obsažená v námitkách důvodná či nikoli. Při tomto přezkoumání vycházel zadavatel z veškeré dokumentace předmětné veřejné zakázky, zejména Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek pro veřejnou zakázku a nabídek předložených všemi čtyřmi uchazeči. K jednotlivým námitkám vzneseným stěžovatelem uvádí zadavatel následující závěry:

K námitce A:

V této námitce stěžovatel namítá nedostatečnost zdůvodnění plného bodového ohodnocení všech uchazečů ve Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek pro veřejnou zakázku ze dne 4.3.2010 (dále jen „hodnotící zpráva“), a to zejména ve 2. hodnotícím kritériu: Technické řešení, dále též ve 3. hodnotícím kritériu: Otevřenost řešení pro další rozvoj. Stěžovatel usuzuje, že v hodnotící zprávě mělo být u jednotlivých nabídek zevrubně rozepsáno splnění či nesplnění jednotlivých položek technického řešení požadovaných technickou specifikací, neboli spatřuje nesoulad mezi zevrubnou specifikací technického řešení v zadávací dokumentaci veřejné zakázky a rozsahem zhodnocení technického řešení v hodnotící zprávě. Jinými slovy, dle názoru stěžovatele měla hodnotící komise odůvodnit bodové ohodnocení v tomto kritériu podrobným rozepsáním všech položek technické specifikace s uvedením, zda je každý z uchazečů splnil či nikoli. Odůvodnění obsažené v hodnotící zprávě, dle kterého všichni uchazeči splnili všechny stanovené požadavky na technické řešení a tudíž každý obdržel plný počet bodů, považuje stěžovatel za nedostatečné.

Uvedenému názoru stěžovatele nelze přisvědčit. Je nesporné, že technické požadavky na předmět veřejné zakázky musí být v zadávací dokumentaci specifikovány naprosto vyčerpávajícím způsobem, který nepřipouští nejasnosti. Taková specifikace slouží jednak zadavateli k tomu, aby přesně popsal požadované řešení, a dále uchazeči k tomu, aby adekvátně těmto podmínkám sestavil svou nabídku. Hodnotící komise v daném případě splnila všechny povinnosti stanovené v § 75 zákona, přičemž požadavky na odůvodnění hodnocení a výběru nejvhodnější nabídky zákon zakotvuje v § 80 odst. 1, který stanovuje požadavky na obsahové náležitosti hodnotící zprávy. Dle tohoto ustanovení jsou předepsanými náležitostmi hodnotící zprávy mj. popis způsobu hodnocení nevyřazených nabídek s odůvodněním, výsledek hodnocení nabídek, údaj o tom, jak byly nabídky hodnoceny v rámci jednotlivých kritérií. Jak plyne z textu hodnotící zprávy, hodnotící komise všechny uvedené náležitosti do této zprávy uvedla, a to v patřičném rozsahu. Rozsah odůvodnění způsobu hodnocení zákon dále nspecifikuje, z povahy věci plyne, že odůvodnění musí být dostatečné pro objektivní zjištění, proč ta která nabídka obdržela v daném kritériu příslušné bodové ohodnocení. V daném případě u kritéria č. 2 komise konstatovala, že všechny předložené nabídky splnily všechny požadavky (tj. každý jednotlivý dílčí požadavek) na technické řešení a z tohoto důvodu bylo namísto udělit v tomto dílčím kritériu všem nabídkám plný počet bodů. Zadavatel je přesvědčen, že takový postup je plně transparentní a nevyvolává žádné pochybnosti ohledně splnění či nesplnění jakékoli části požadovaného technického řešení. Zevrubnější odůvodnění by bylo namísto v případě, kdyby některý z uchazečů všechny požadavky technického řešení nesplnil a jednotlivým nabídkám by tak bylo přiřazeno rozdílné bodové ohodnocení. V daném případě tomu tak nebylo. Zadavatel v této části uzavírá, že ust. § 80 odst. 1 zákona bylo z jeho strany bezvýhradně dodrženo. Hodnotící zpráva obsahovala všechny zákonem vyžadované náležitosti, včetně popisu způsobu hodnocení zbývajících (nevyřazených) nabídek s odůvodněním.

Na dalším místě námitky č. 1 stěžovatel tvrdí, že po technické stránce není reálné, aby vzhledem k možnostem různých nabízených technologií obdrželi všichni uchazeči za předložené technické řešení plný počet bodů, neboť řešení předložená jednotlivými uchazeči nemohla být technicky totožná. Dle názoru SÚKL je takový názor z hlediska hodnocení předložených nabídek irelevantní. Zadavatel v zadávacích podmínkách připustil předložení různých technických řešení založených na odlišných technologiích a pro ně stanovil parametry, které musely být splněny. Při hodnocení jednotlivých předložených technických řešení, i když tato nebyla založena na totožných technologických platformách, pak hodnotící komise zkoumala splnění požadovaných parametrů. Tak jak explicitně zkonstatovala hodnotící zpráva, všechny předložené nabídky splnily ve svých technických řešeních požadované parametry. V dané situaci tak měla hodnotící komise nikoli právo, ale přímo povinnost přiřadit všem nabídkám v tomto kritériu č. 2 shodný (plný) počet bodů. Jinak řečeno, hodnotící komise nehodnotila odstupňovanost kvality předložených technických řešení v závislosti na použité technologické platformě, nýbrž v rámci předložených technologicky odlišných řešení hodnotila splnění dílčích parametrů stanovených zadávací dokumentací veřejné zakázky. Tím je přidělení plného bodového ohodnocení všem nabídkám dostatečně odůvodněno.

Obdobně komise postupovala v případě hodnocení splnění 3. kritéria - Otevřenosti řešení pro další rozvoj, kde byla hodnocena jednotlivá hlediska otevřenosti nabízeného řešení, především ve vztahu k začlenění funkcionality systému do stávajících systémů zadavatele a možnosti dalšího rozvoje. I v tomto kritériu se hodnotící komise shodla v názoru, že všechna předložená řešení požadavek otevřenosti bezvýhradně splnila a proto obdržela plné bodové ohodnocení. Uvedené bylo komisí prokázáno posouzením obsahu nabídek v části, popisující otevřenost pro další rozvoj.

V dalším textu námítky č. 1 stěžovatel vytýká, že ze strany zadavatele nedošlo ke splnění povinnosti dle § 79 odst. 3 zákona, tj. povinnosti odůvodnit přiřazení konkrétních hodnot u každého dílčího hodnotícího kritéria každé jednotlivé nabídky. Toto ustanovení zákona je stěžovatelem aplikováno na předmětné zadávací řízení nesprávně, neboť takovým postupem je hodnotící komise vázána pouze v případě dle § 78 odst. 7 zákona. Jedná se o situaci, kdy zadavatel není objektivně schopen stanovit váhu dílčích hodnotících kritérií. V případě veřejné zakázky „Modernizace TS s zaměřením na dostupnost a bezpečnost“ však mělo všech pět hodnotících kritérií stanoveno svou váhu příslušným procentním podílem, § 79 odst. 3 zákona tudíž na jednání komise aplikovat nelze.

Porušení zákona v rámci námítky A stěžovatel spatřuje v nedodržení ust. § 79 odst. 5 zákona, které stanoví: „Zadavatel rozhodne o novém posouzení a hodnocení nabídek, pokud zjistí, že hodnotící komise porušila postup stanovený tímto zákonem.“ Porušení zákonného postupu spatřuje stěžovatel v nedostatečném odůvodnění hodnocení nabídek v rámci 1. a 2. hodnotícího kritéria, tak jak je popsáno výše. Dle právního názoru stěžovatele zadavatel neměl závěry obsažené v hodnotící zprávě ze dne 4.3.2010 pro údajné porušení zákonného postupu akceptovat a měl rozhodnout o novém posouzení a zhodnocení nabídek. S uvedenými závěry se zadavatel neztotožňuje a odkazuje se na svou argumentaci výše, ze které je evidentní, že komise postup stanovený zákonem neporušila, předložené nabídky zhodnotila zcela v intencích zákonných ustanovení a zadávacích podmínek, a hodnotící zprávu zpracovala v zákonem vyžadovaném rozsahu a kvalitě.

V další části námítky se stěžovatel odkazuje na § 80 odst. 2 zákona, který stanoví: „Bezodkladně po ukončení své činnosti předá hodnotící komise zprávu podle odstavce 1 společně s nabídkami a ostatní dokumentací související s její činností zadavateli.“ Stěžovatel zde posuzuje moment předání hodnotící zprávy a nabídek hodnotící komisí zadavateli a pouze hypoteticky usuzuje, že součástí předané hodnotící zprávy (neboli „ostatní související dokumentací“ ve smyslu citovaného ustanovení) měly být i dokumenty o hodnocení technické úrovně, maticově kopírující technickou specifikaci. Uvedené jednání považuje za rozporné s § 6 zákona, zakotvujícím zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákazů diskriminace. Zadavatel konstatuje, že uvedená hypotéza nenachází odraz ve skutečnosti. V daném případě byla o hodnocení a posouzení nabídek vyhotovena hodnotící zpráva, se kterou byl zadavatel seznámen. Zpráva měla 5 stran a 3 strany nedílné přílohy, kterou bylo tabulkové zpracování celkového hodnocení a podrobného hodnocení jednotlivých dílčích kritérií. Tato hodnotící zpráva byla zadavateli předložena spolu s nabídkami a související dokumentací. Takovou související dokumentací však nebylo podrobné zhodnocení technických řešení, jak se mylně domnívá stěžovatel, nýbrž doklad o ustanovení komise pro otevírání obálek ze dne 10.2.2010, doklad o ustanovení komise pro posuzování a hodnocení nabídek ze dne 11.2.2010, a protokoly z jednání těchto komisí. Žádné další hodnocení technických řešení zadavateli komisí předloženo nebylo, neboť zhodnocení splnění požadavků zadávací dokumentace na technické řešení bylo náležitě vypořádáno v hodnotící zprávě. Z uvedeného je evidentní, že zadavatel neporušil žádnou ze základních zásad zadávacího řízení, neboť i fáze postoupení dokumentace komisí zadavateli k rozhodnutí byla zcela transparentní a nediskriminační.

Jak vyplývá z argumentace zadavatele v této části odůvodnění rozhodnutí o námitkách, námitce A stěžovatele nelze vyhovět, neboť skutečnosti tvrzené stěžovatelem nebyly prokázány. I přes skutečnost, že postup hodnotící komise při hodnocení nabídek, jakož i následné rozhodnutí zadavatele o výběru

nejvhodnější nabídky, byly provedeny v naprostém souladu se zákonem, zadavatel předkládá na tomto místě přehled splnění jednotlivých parametrů technického řešení jednotlivými uchazeči. Tímto je prokázána správnost hodnocení a shodného bodového ohodnocení u kritéria č.2 - Technického řešení. Splnění všech požadovaných technických parametrů bylo prokázáno obsahem předložených nabídek v části, prezentující navrhované technické řešení. V souladu s čl. 8.7 bodem 4. zadávací dokumentace bylo za splnění požadovaných technických parametrů považováno i jiné, kvalitativně a technicky obdobné řešení za předpokladu plné kompatibility takového řešení se stávajícími technologiemi zadavatele.,

1. Modernizace telefonního systému

Oblast	AVENET	Siemens	TO2	ICZ
1.1 Telefonní systém (8 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.2 Podpora protokolů (9 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.3 Služby ústředny (33 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.4 VoiceMail (6 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.5 Kontaktní centrum (7 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.6 VoiceRecording (5 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.7 Mobilita a prezentace (8 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.8 Účtování (Billing) (4 parametry)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.9 Nastavení a sledování systému (3 parametry)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.10 Hlasová brána (5 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.11 IP telefon typu A (5 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.12 IP telefon typu B (10 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.13 IP telefon typu C (13 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.14 IP telefon typu D (10 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.15 Konferenční stanice (7 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.16 IP konvertor (4 parametry)	ANO	ANO	ANO	ANO
1.17 GSM brány (5 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO

2. Integrace TS ke stávajícím systémům

Oblast	AVENET	Siemens	TO2	ICZ
2.1 Integrace s LDAP zadavatele (3 parametry)	ANO	ANO	ANO	ANO
2.2 Integrace se spisovou službou a systémem správních řízení (4 parametry)	ANO	ANO	ANO	ANO

3. Infrastruktura bezdrátové sítě LAN

Oblast	AVENET	Siemens	TO2	ICZ
3.1 Zařízení centrálního řízení accesspointů (14 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
3.2 Accespointy (11 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
3.3 Pasivní rozvody (4 parametry)	ANO	ANO	ANO	ANO

4. Rozšíření HW a SW datového centra

Oblast	AVENET	Siemens	TO2	ICZ
4.1 Server datového centra (7 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
4.2 Virtualizační software (5 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO
4.3 Rozšíření stávajícího diskového pole o DAE 1 (3 parametry)	ANO	ANO	ANO	ANO
4.4 Rozšíření stávajícího diskového pole o DAE 2 (3 parametry)	ANO	ANO	ANO	ANO
4.5 Aktivní prvek typu A (10 parametrů)	ANO	ANO	ANO	ANO

K námitce B:

V této námitce stěžovatel namítá porušení zásady rovného zacházení ze strany zadavatele. Toto porušení - tedy údajné porušení § 6 zákona - stěžovatel spatřuje v přesvědčení, že hodnotící zpráva je nedostatečná ve vztahu k zadání veřejné zakázky, je netransparentní a s vysokou pravděpodobností neodpovídá skutečnému stavu. S tímto tvrzením se zadavatel, po přezkoumání obsahu jednotlivých nabídek v části popisující navržené technické řešení, neztotožňuje.

Ve všech nabídkách byly všechny parametry požadované technickou specifikací splněny stanoveným, tj. pro zadavatele vyhovujícím způsobem. Hodnotící komise byla dostatečně odborně vybavena pro posouzení technických náležitostí nabídek v porovnání s technickými požadavky na předmět veřejné zakázky, stanovenými zadávací dokumentací. Zadavatel se po přezkoumání obsahu nabídek se závěry hodnotící komise ztotožňuje. Hodnotící zpráva odpovídá skutečnému stavu, potvrdit tak nelze ani stěžovatelovu hypotézu, že ostatní nabídky nemohly splnit všechny technické požadavky, stanovené technickou specifikací.

Na tomto místě zadavatel znovu opakuje, že předmětem posouzení a hodnocení bylo splnění jednotlivých požadovaných parametrů (či kvalitativně a technicky obdobných kompatibilních řešení) v rámci předložených technologií, nikoli posouzení odlišností v kvalitách jednotlivých nabídnutých řešení v závislosti na použité technologické platformě. Zadavatel v této části uzavírá, že v daném případě nebylo prokázáno porušení základních zásad zadávacího řízení, vyjádřených v § 6 zákona.

Poslední část námítky B poukazuje na propojenost společností AVENET s.r.o. a NETPROSYS s.r.o. v osobě jednatele. S poukazem na fakt, že společnost NETPROSYS s.r.o. je smluvním partnerem zadavatele a zná jeho prostředí, stěžovatel usuzuje, že společnost AVENET s.r.o. mohla mít k dispozici určité informace, které nebyly uvedeny v zadávací dokumentaci, ani v dodatečných odpovědích na dotazy uchazečů, díky čemuž mohla být zvýhodněna. Ani této hypotéze stěžovatele nelze přisvědčit. Zadávací dokumentace byla zpracována zcela podrobným a vyčerpávajícím způsobem a pokud kterýkoli z uchazečů postrádal jakékoli informace potřebné ke zpracování své nabídky, mohl položit doplňující dotazy. Takové dotazy byly v daném zadávacím řízení položeny a zadavatel je náležitě zodpověděl. Na základě uvedeného zadavatel konstatuje, že podmínky soutěže byly ve vztahu ke všem uchazečům nastaveny v duchu fair přístupu.

S ohledem na výše uvedené zadavatel uzavírá, že ani tvrzení stěžovatele uvedená pod námítkou B neshledal důvodnými. Za dané situace nejsou splněny podmínky pro vyhovění podaným námítkám, neboť v posouzení a zhodnocení nabídek hodnotící komisí a v obsahu hodnotící zprávy zadavatel neshledal žádných závad. Z tohoto důvodu nejsou splněny předpoklady pro realizaci stěžovatelem navrhovaného opatření, tedy pro zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a nové posouzení a zhodnocení nabídek. Na základě výše uvedeného zadavatel v souladu s § 111 odst. 1 zákona rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí je stěžovatel oprávněn podle § 114 zákona o veřejných zakázkách podat písemný návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Tento návrh musí být doručen orgánu dohledu, tj. Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Kpt. Jaroše 7, Brno ve smyslu § 113 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel toto rozhodnutí.

Otisk úředního razítka

.....
PharmDr. Martin Beneš
ředitel Státního ústavu pro kontrolu léčiv